

מ"ת 58407/02/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד יוסי יוסף כדורי חמו, נתנאל-משה כהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 מרץ 2016

מ"ת 58407-02-16 פרקליטות מחוז תל
אביב פלילי נ' חמו(עציר) ואח'
בפני כב' השופטת דנה אמיר

פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

המבקשת

נגד

המשיבים

1. יוסי יוסף כדורי חמו (עציר)
2. נתנאל-משה כהן (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד מורג לנגנטל

המשיבים בליווי

ב"כ משיב 1 עו"ד שורר

ב"כ משיב 2 עו"ד נטע לב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

באשר לבקשה לתיקון פרוטוקול - למיטב זכרוני נשאלו ב"כ המשיבים אם הם מעוניינים לטעון לחלופה והם טענו, כל אחד כחוכמתו.

כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות, התפרצות לשם גניבה והסגת גבול פלילית.

על פי עובדות כתב האישום התפרצו המשיבים יחד עם אחר או אחרים לספריית בית אריאלה (להלן: "הספרייה") ולחדר הכספת שבספרייה (להלן: "הכספת") וגנבו מתוכה כתבי יד וספרים עתיקים בשווי של כ- \$93,000 (להלן: עמוד 1

"כתבי היד העתיקים הגנובים".

על פי כתב האישום, המשיבים ביחד עם אחר או אחרים שזהותם איננה ידועה למאשימה, קשרו קשר לפרוץ לכספת ולגנוב כתבי יד עתיקים, כאשר במועדים שונים, טרם מועד ההתפרצות והגניבה, במסגרת הקשר ולשם קידומו, נכנסו המשיב 1 ואחר או אחרים לחדר המוביל לכספת ופרצו לכספת תוך ביצוע פעולות הכנה לקראת מועד ההתפרצות, וביניהן כיסוי מצלמת האבטחה בחדר המוביל לכספת, נגיעות באזעקת הכספת וגלאי הנפח. עוד נטען כי המשיבים והאחרים מצאו מעבר צדדי המקשר בין חניון בית גולדה (להלן: "החניון") בו החנו את רכבם, לבין החדר המוביל לכספת ולכספת ודרכו עברו והעבירו את כתבי היד העתיקים הגנובים.

על פי כתב האישום, המשיב 1 והאחרים פעלו על דעתו של המשיב 2 בביצוע פעולות ההכנה כאשר במועד הגניבה המתין המשיב 2 עם רכבו בחניון, ליד המעבר הצדדי המקשר בין החניון לבין החדר המוביל לכספת, העמיס את כתבי היד העתיקים הגנובים על רכבו ועזב את המקום.

ראיות לכאורה:

1. ב"כ המשיבים חולקים על קיומן של ראיות לכאורה כמפורט בטיעוניהם שבע"פ אשר נטענו בדיון שנערך ביום 17.3.16. כן הגישו ב"כ המשיבים לתיק בית המשפט הפניות לחומר ראיות בתיק החקירה לביסוס טענותיהם. המבקשת הגישה תקציר ראיות בעת הדיון שהתקיים ביום 17.3.16 אשר סומן במ/1.

כן הוגשו לעיוני קלסר ובו מרוכזות הראיות לביסוס כתב האישום, תקליטורים ודיסק און קי לצפייה וכן קלסרי חומר החקירה. לצין כי עיינתי בקלסר הראיות לכאורה ואף נבדקו על ידי ההפניות של ב"כ המשיבים ואף צפיתי בחלק מהסרטונים.

2. כידוע, בשלב זה של ההליך ולצורך קביעת קיומן של ראיות לכאורה על בית המשפט לבחון את הראיות הגולמיות המצויות בפניו, מבלי להכריע לעניין משקל ומהימנות ולקבוע האם קיים פוטנציאל ראיתי המקים סיכוי סביר להרשעה (ראו בש"פ 2001/15 זניד נ' מדינת ישראל וכן בש"פ 8084/95 זאדה נ' מדינת ישראל).

עוד כידוע, לשתיקתו בחקירה של המשיב משקל ראיתי ויש בה כדי לחזק את עמדת התביעה לצורך שלב המעצר (בש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מדינת ישראל).

יש לזכור כי גם ראיות נסיבתיות יכולות לבסס תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים, כאשר הן מצטברות לכדי מסכת ראיתית רצופה שיש בה פוטנציאל להרשעה, "ומשהסברי הנאשם אינם מחלישים את התרחיש המפליל העולה ממנה" (ראו: כב' השופט מזוז בבש"פ 2411/15 מ"י נ' גולן דנה).

ראו גם החלטת כב' השופט דנציגר בבש"פ 8276/15 שירן דהרי נ' מדינת ישראל :

"בפסיקתו של בית משפט זה נקבע לא אחת שניתן לעצור נאשם עד תום ההליכים, גם כאשר כל

עמוד 2

הראיות נגדו הן ראיות נסיבתיות, ובלבד שמדובר בראיות בעלות עוצמה על פניהן, שמשתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת ראייתית רצופה של עובדות שיכולות לבסס הרשעה בסיום ההליך העיקרי. במסגרת זאת, יש לבחון את מכלול הראיות ואת הפוטנציאל הראייתי להרשעה העולה מצירופן יחד. עם זאת, הואיל ומדובר בראיות נסיבתיות, נקבע כי על בית המשפט ליתן דעתו לאפשרות קיומו של תרחיש אחר אפשרי פרט לתרחיש המפליל העולה ממכלול הראיות, ואשר עשוי להתקבל כהסבר חלופי הגיוני להן בסיום ההליך הפלילי [ראו: עניין אברמוב, פסקה 21 להחלטתי והאסמכתאות המופיעות שם; בש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 6-8 והאסמכתאות המופיעות שם (24.9.2012) (להלן: עניין ניאמצ'יק)]."

3. המבקשת הגישה את הטבלה המסכמת המסומנת 2לט (להלן: "הטבלה"). הטבלה מפרטת את שעות הכניסה והיציאה מהחניון לרכב מאזדה 6 מ"ר 7673456 המיוחס למשיב 1 ואשר שייך למר גבריאל אחרר, אביה של חברתו עדן אחרר (להלן: "רכב המשיב 1"). שימוש המשיב 1 ברכב מבוסס על הודעת גבריאל אחרר מיום 15.2.16, על דוחות בדוקאי ודוח פעולה בהם נמצא המשיב 1 ברכב בתאריכים 4.12.14, 5.1.15 ו-1.2.16, כאשר באחד המקרים נמצא עמו המשיב 2. כן מבוסס השימוש ברכב על פלט כניסת הרכב לחניון ביום 1.1.16 כאשר באותו המועד שולמה החנייה באמצעות כרטיס האשראי של המשיב 1 וכן על פלט כניסת הרכב ויציאתו ממנו במועדים המפורטים בכתב האישום וצילום מצלמות האבטחה של החניון, כאשר בכל המועדים (למעט 31.12.16) נצפה רכב המאזדה בחניון וכך גם המשיב 1.

כן מפרטת הטבלה את כניסת הרכב מסוג שברולט מ.ר. 18-600-35 בבעלות המשיב 2 כאשר שעות הכניסה והיציאה הן על פי פלט כניסת השברולט לחניון ובנוסף, על פי מצלמות האבטחה, נצפה המשיב 2 משלם טרם יציאתו מהחניון (ראו גם: 2 יב בתיק החקירה).

בטבלה אף מפורטת הפעילות בחדר שלפני הכספת ובכספת במועדים ובשעות המפורטים בכתב האישום, ובה אף תמונות מתוך סרטוני האבטחה במקום. המפורט בטבלה מלמד לכאורה על קשירת הקשר ועל פעולות הכנה שונות ומתחכמות אשר בוצעו טרם יום ההתפרצות ה- 21.1.16 ובמהלכו.

לביסוס המפורט בטבלה מפנה ב"כ המבקשת לסרטוני האבטחה ודוחות הצפייה במצלמות האבטחה בחניון ובספרייה מהמועדים הרלבנטיים (3סד, 3נב, 3נז, 3נח, 3מז ולקבצים הרלבנטיים) וכן מזכרי הזיהוי של המשיב 1 במצלמות האבטחה (2צב, 2צג, 2צד, 2פו, 3נח) עוד מפנה המבקשת לפרטי הלבוש של המשיבים בחלק מהמועדים הנזכרים בכתב האישום (3פב, 3פג, 3פח, 2כג לתמונת חברתו של המשיב 1 לבושה בסוויטשירט אותו לבש המשיב 1 ביום 21.1.16 (2פה).

4. עיינתי בדוחות הצפייה ובכלל המסמכים אליהם הפנתה המבקשת ואף צפיתי בחלק מהסרטונים ונחה דעתי כי המתואר בטבלה תואם את הראיות הגולמיות בתיק וכי קיימות ראיות לכאורה לזיהויים של המשיבים 1 ו-2 במועדים הרלבנטיים לכל אחד מהם על פי המפורט בכתב האישום.

נתתי דעתי לטענת ב"כ המשיבים באשר לאי התאמה בין מצלמות החניון למצלמות בספרייה לעניין השעות. עפ"י מזכר

דוח צפייה אשר נערך ע"י רס"ר רותם רובינשטיין הפער בין זמן אמת לזמן במצלמה (תיקיית עמדה 1 - מצלמות 11 ו-12) הוא כ- 9 דקות. בהקשר לכך בחנתי את ההתרחשות ביום **1.1.16** אז נצפה רכבו של המשיב 1 נכנס לחניון בשעה 9:49 כאשר המצלמה בחדר שליד הכספת כוסתה בשעה 10:00:39 והכיסוי הוסר בשעה 10:03:04. בין לבין, בשעה 10:02:47 נצפה המשיב 1 פותח את דלת הכספת ומציץ פנימה כשעל ראשו קפוצ'ון אפור ולאחר מכן סוגר את הדלת. המשיב 1 יצא מהחניון בשעה 10:31. להדגיש שבאירוע זה היו פניו של המשיב 1 גלויים. (ראו זיהוי המשיב 1 פו2).

עינתי בדוחות הצפייה, ב2פו וצפיתי בסרטון הרלבנטי ונחה דעתי כי אכן המדובר במשיב 1.

התאמת השעות במקרה זה בו נצפה המשיב 1 בבירור מציץ לכספת די בה כדי לבסס את גרסת המבקשת בדבר התאמת השעות בין המצלמות (בסטייה בת כ- 9 דקות) (לציין כי המצלמות החולשות על עמדת התשלום מאחרות בדקה לעומת שעת המציאות (2יב), כאשר טענה שבפי ב"כ המשיבים להפסקות חשמל בספרייה בשל השיפוץ שנערך אשר איפסו את שעון מצלמות האבטחה, או כל טענה אחרת, ניתן להעלות במסגרת התיק העיקרי, זאת לאחר שנתתי דעתי גם להודעת צבי מימוני מיום 25.1.16.

בנסיבות אלה, אני מוצאת כי קיימות ראיות לכאורה להתאמה בין מצלמות החניון למצלמות האבטחה בספרייה בסטייה שמופיעה במזכר דוח הפעולה של רס"ר רותם בורשטיין וב-2יב כאשר הגם שקיימת סטייה בין המצלמות הרי שמדובר בסטייה שאיננה פוגמת בקיומן של ראיות לכאורה.

5. כאמור, במועדים הנקובים לעיל מתועד רכב המשיב 1 מגיע לחניון, כאשר המשיב עצמו נצפה גם כן למעט ביום 31.12.16 וב- 8.1.16. ביום 31.12.15, מתועד הרכב כנכנס לחניון, כאשר מצלמת החניון לא שמרה את צילומי האבטחה מתאריך זה.

6. מצאתי קיומן של ראיות לכאורה לכך שביום 1.1.16, 7.1.16, ו-21.1.16 נצפה המשיב 1 בשעות הנקובות בטבלה בחדר שלפני הכספת ובכספת כמפורט בטבלה. ב- 7.1.16 וב- 21.1.16 מסווה המשיב 1 את פניו באמצעות כובע גרב כך שלא ניתן לזהותו לפי פניו. יחד עם זאת, ניתן לראות שאת הפעולות המיוחסות למשיב 1 בכתב האישום ביום **21.1.16** עושה אחד מהגברים כמפורט בטבלה אשר לבוש בפרטי לבוש זהים לפרטי הלבוש של המשיב 1 באותו היום (ראו פרטי הלבוש במצלמת האבטחה בחדר שלפני הכספת 19:13:53) וכפי שנחזים על גופו בעת התשלום בחניון באותו היום. יש לציין כי גם חברתו של המשיב 1, עדן אחרר, לובשת את הסווטשירט אותו לבש המשיב 1 בתמונות המצויות בטלפון הנייד של המשיב 1 (ראו 2פה וכן המכנסיים אותם לבש המשיב 1 בעת התשאול בתחנת שכונות 3נו, 3פג, 3לד ויתר הפרטים שזוהו 3 מט).

באשר ליום **7.1.16**, באותו מועד נראה אדם הדומה למשיב 1 כלובש מכנסיים כהים ונעלים כהות עם סוליה לבנה. בסרטון (מצלמה 12 דוח צפייה 3 נח שעה 22:49:47) נחזה אדם אשר פניו מוסוות לבוש בשחור המבצע את הפעולות המיוחסות למשיב 1 בכתב האישום. רכב המשיב 1 כאמור נמצא בחניון בזמן זה. יש לציין כי כנחזה ב- 3פג נתפסו אצל המשיב 1 גם כפפות וכובע גרב וכן נעליים שחורות עם סוליה לבנה.

באשר ליום **31.12.15**, רכב המאזדה שבשימוש המשיב 1 נכנס לחניון בשעה הנקובה. בשעה 19:26:36 נחזה אדם

בפינה השמאלית של המצלמה נועל נעלים עם סוליה לבנה ולבוש מכנסים אפורים וקפוצ'ון אפור עליו סמל של חברת UNDER ARMOUR. (ראו 3 פב פריטי הלבוש שנתפסו הכוללים נעליים עם סוליה לבנה מכנס אפור וקפוצ'ון אפור של חברת UNDER ARMOUR).

ביום 8.1.16 ניתן לראות על פי דוח הצפייה של מצלמה 12, כמפורט בטבלה וב 3 נג כי נמצא אדם הלוּבש סוּטשירט אפור נמצא בחדר שלפני הכספת כאשר אחר נכנס ויוצא מהכספת ואף אוּחז בספר וביציאה מוריד דבר מה אשר כיסה את גלאי הנפח שבמקום. באותו היום נראה אדם יוצא מרכב המאזדה שלובש חולצה אפורה ואינו נראה כמשיב 1.

7. עוד אציין שהמשיב 1 שמר על זכות השתיקה לאורך כל הודעותיו ולא סיפק כל הסבר מניח את הדעת להימצאותו בחניון במועדים השונים המפורטים בכתב האישום, בחדר שלפני הכספת ולהצצה לכספת. גם טענה בדבר הגעה באחד המועדים לצורך דיון בבית המשפט לא נשמעה מפי המשיב 1 בעת החקירה. טענת ב"כ המשיב 1 "להסתמכות" לפיה שתק המשיב לפי עצת עורך דינו לא די בה, וודאי שלא בשלב דיוני זה, כדי להסביר מדוע לא נתן המשיב 1 כל הסבר להימצאותו במקום בכל המועדים הרלבנטיים אם המדובר בהמצאות "תמימה". כאמור לעיל, שתיקה בחקירה מחזקת את ראיות המבקשת בשלב הדיוני של בחינת ראיות לכאורה משלא באה גרסה חלופית לתרחיש המפליל העולה מחומר הראיות.

8. כאמור לעיל, על פי הטבלה המבוססת על המסמכים וסרטונים בתיק החקירה כמפורט בתקציר הראיות של המבקשת, ניתן לראות כי בטווח הזמן בו שהה רכב המשיב 1 והמשיב 1 בעצמו בחניון התנהלה לכאורה הפעילות הפלילית המתוארת בכתב האישום בחדר שלפני הכספת ובכספת, חלקה על ידי המשיב 1 עצמו לכאורה. פעילות זו נצפתה במצלמות האבטחה כמפורט בטבלה ובחומר הראיות הגולמי. מכאן שקיימות ראיות לכאורה להתרחשויות המפורטות בסעיף 7 ו-8 לכתב האישום ולזיהוי של המשיב 1 כמי שמבצע את חלקן כמפורט בכתב האישום, בהעדר כל גרסה מפריכה מטעם המשיב 1, עם חולשה מסוימת ביחס לתאריך 8.1.16 כאשר באותו המועד לא זוהה המשיב.

אבהיר שאין בכך כדי לפגוע בקיומן של ראיות לכאורה לביסוס כתב האישום נוכח הימצאותו של המשיב 1 בחניון, בחדר שלפני הכספת ובכספת בתאריכים הנוספים, וביום ההתפרצות, תוך ביצוע הפעולות המיוחסות לו כפי שפרטתי.

חשוב להדגיש כי הימצאות המשיב 1 בחדר לפני הכספת והכנסת הראש לכספת לאחר כיסוי המצלמה ביום ה- 1.1.16 היא נדבך חשוב במארג הראיות כנגד המשיב 1, המבסס, ביחד עם יתר הראיות המפורטות את קיומן של ראיות לכאורה כנגדו למיוחס לו בכתב האישום ובכלל זה לקשירת הקשר עם האחר או האחרים כאשר בחלק מהמועדים המפורטים בכתב האישום נמצא בכספת ובחדר לפני הכספת עם אחר.

וכי מדוע ימצא המשיב בחניון כמפורט בכתב האישום כאשר בשעות הימצאותו שם מבוצעת פעילות כמפורט בכתב האישום בחדר שלפני הכספת ובכספת ובמיוחד כאשר ביום 1.1.16 כאמור, נצפה המשיב 1 עצמו ללא כיסוי פנים מציץ לתוך הכספת!!!

בנוסף, בחלק מהמועדים המפורטים בכתב האישום, יום 7.1.16 ויום 8.1.16, בהם הגיע המשיב 1 לחניון ובוצעו פעולות ההכנה לפריצה על פי הנטען בכתב האישום והמפורט בטבלה, אופיין מכשיר הטלפון של המשיב 1 בשתיקה סיגנטית. (באותם מועדים לא אוּכן המשיב 1 בזירה).

9. באשר למשיב 2, אין חולק כי חנה בחנין ביום 21.1.16 בשעות בהן התרחשה הגניבה מהכספת. מה גם שמכשיר הטלפון הסלולרי שלו אוכן באנטנות החולשות על זירת האירוע בזמן האירוע (2ק"ג).

הסברו של המשיב 2 באשר לפעולותיו בזמן שחנה בחנין אינו תואם את אשר עלה במצלמות. אינני נדרשת לויכוח באשר לטענת המשיב 2 ליציאה למסעדה עת החנה בחנין ביום 21.1.16. עניין זה יתברר במסגרת התיק העיקרי. לטעמי, די בכך שהמשיב, אשר החנה את רכבו במקום החנייה המיוחד, כפי שיובהר להלן, לאחר שעצר וחזר ועצר ליד החנייה התת קרקעית של הספרייה, יצא ממנו ומהחנין ושב לאחר כ- 37 דקות, כאשר לפני שניגש לרכבו הלך לכיוון החנייה התת קרקעית של הספרייה. לאחר כדקה, שב המשיב 2 לרכבו וישב בו בין 23:09:06 לבין 23:31:46, כאשר באותו זמן ממש מתבצעת ההתפרצות והגניבה (שעת ההתפרצות והגניבה בין 23:18:28-23:02:45 לפי מצלמה 12 בכספת+ 9 דקות). לאחר מכן עמד המשיב 2 עם רכבו מול החנייה התת קרקעית של הספרייה, יצא מהרכב וסובב אותו, שב לתוך הרכב, נסע לאחור כך שחלקו האחורי מוסתר מהמצלמה, נסע מעט קדימה ואחורה, ומהשעה 23:32:52 ועד 23:36:38, ניצב רכב המשיב 2, כאשר תא המטען מוסתר מהמצלמה, כאשר המשיב 2 אף משלם את כרטיס החנייה בעמדת התשלום.

בעת שעומת המשיב 2 עם הסרטון הרלבנטי מיום 21.1.16 באשר להתנהלותו בחנין, והעמדת הרכב במקום החנייה המיוחד כמו גם שיפור החנייה באיזור החנייה התת קרקעית של הספרייה, הסתובבותו ויציאתו מהרכב, שמר על זכות השתיקה, ולא נתן כל הסבר להתנהלות הנצפית במצלמות האבטחה (הודעת המשיב 2 מיום 23.2.16 ש' 1-80).

ב"כ המשיב 2 טענה לחוסר סבירות בגרסת המבקשת, נוכח פרק הזמן הקצר בו עמד רכבו של המשיב 2 מול החנייה התת קרקעית, אולם צפייה בסרטון מלמדת כי המדובר בטווח זמן של למעלה מ- 3 דקות, במהלכן אף שילם המשיב 2 בעמדת התשלום. אינני מוצאת לקבל את הטענה. לטעמי המדובר בפרק זמן הגיוני להעמסת כתבי היד הגנובים לצורך קביעת קיומן של ראיות לכאורה, כאשר כל טענה בהקשר זה וביסוסה שמורה למשיב 2 בעת ניהול התיק העיקרי.

10. ראיות נוספות, לבד ממעורבות אקטיבית של שני המשיבים כמפורט בכתב האישום, המצויות בידי המבקשת מלמדות על הקשר אותו קשרו המשיבים ביניהם, וכן על מעורבותו של המשיב 2. כך לדוגמה האזנת הסתר אשר בוצעה בעמדה 168511.

בשיחה 635 אומר המשיב 2 לחברו יואב שהוא בבעיה "אחו שרמוטה".

בשיחה 806 מברר המשיב 2 אם יש צו עיכוב כנגדו עם רשות האוכלוסין ובשיחה 1193, ביום 14.2.16, יום מעצרו של המשיב 1, מתקשר אברהם ווהבה למשיב 2, כשהמשיב 2 שואל אם קרה משהו נשמע אדם צועק "יוסי לא יבוא לתאילנד". באותו היום, במסגרת שיחה 1235 כאשר מתקשר המשיב 2 לרשות האוכלוסין וההגירה נשמע אומר ברקע "עוד לא היה כלום הוא עוד לא עלה" ולאחר מכן "אני מסודר אח שלי, אני לא דואג, אני לא מודאג" וכן "לא, לא יואב, אני הייתי באוטו, אין בעיה" ועוד "...הייתי מודע להכל. הייתי מודע להכל, אח שלי". אדגיש כי נוכח העובדה שהדברים לא נרשמו במלואם בתמליל השיחה, שמעתי את השיחה עצמה ונחה דעתי כי הדברים נאמרו על ידי המשיב 2.

עוד יש להפנות להאזנות הסתר ולשיחות מעמדה מס' 188,618,619,1193,1249,1250, 806,,669,639,673, 1223,1244, ולדיסק 11 (מ.ט. 22) כתבה מוואלה בדבר ההתפרצות לספרייה. בשיחה 1244 אומר יואב למשיב 2

"שזה בוואלה" והמשיב 2 משיב לו שהוא יודע.

מהשיחות עולה שמשיבים משוחחים לאחר האירוע בקודים, נפגשים פנים מול פנים כדי לשוחח והמשיב 2 נשמע מוטרד ביותר מבדיקות המשטרה. כך לדוגמא, בשיחה 619 קובעים המשיבים לשוחח פנים מול פנים אצל הרב חירי כאשר המשיב 1 מבקש מהמשיב 2 לבדוק שלא עוקבים אחריו.

11. בנוסף, מניתוח מחקרי התקשורת (2 ק"ג) עולה כי ביום ההתפרצות, ה- 21.1.16, שוחחו ביניהם המשיבים 3 פעמים, מכשיר הטלפון הנייד של המשיב 2 אכן כאמור באנטנות החולשות על זירת האירוע בעוד שמכשיר הטלפון הנייד של המשיב 1 מאופיין באותה העת "בשתיקה סיגנטית". לציין כי המשיב 2 טען בחקירתו שאינו זוכר שיחות שקיים עם המשיב 1 באותו היום (ש' 124-126 להודעת המשיב 2 מיום 16.2.16). ואף אמר כי אין לו קשר למשיב 2 (הודעה מיום 17.2.16 ש' 27).

המשיבים אף שוחחו ביניהם בחלק מהמועדים הנקובים בכתב האישום כאשר ביום 4.1.16 שוחחו ביניהם המשיבים 7 פעמים. כאשר שיחה אחת לפני הגעת המשיב 1 לחניון ונוספת לאחר שיצא מהחניון. (ראו ניתוח מחקרי התקשורת 2 ק"ג).

12. כמו כן, המשיבים לא שוחחו ביניהם בזמן שנמצאו יחד במעצר כחלק מתרגיל חקירה (2 ק"ג) והושארו לבד ואף סירבו למסור את קוד הגישה שלהם לטלפון הנייד (ראו הודעת המשיב 2 מיום 19.2.16 שורות 103-105 והודעת המשיב 1 מיום 15.2.16 שורה 122).

13. כאמור המשיבים החנו את רכביהם בחניון באותו מקום ממש, שאינו מקום חנייה מוסדר (ראו העדר נורה מעל מקום החנייה) המאפשר גישה צדדית לספרייה ואשר ממנו ניתן להגיע לחדר שלפני הכספת ולכספת.

משחזור המסלול המשוער ניתן לראות שממקום החנייה עולים לקומה 2, יוצאים לתוך מטבח של מסעדה, מיד מצד שמאל ישנה דלת, ממנה יוצאים לרחבה האחורית של הספרייה שבאותו המועד היה אתר בנייה והיה פרוץ. דרך המעבר הפרוץ ניתן לרדת במדרגות לקומה 1- שם דלת עץ אשר נפרצה ומשם לרדת לקומה 2- לחדר המוביל לכספת (ראו שחזור מסלול משוער 4סד, 3פה, 3סג, מ.ט. 04/16 חוץ).

ב"כ המשיבים טענו בפני לשינוי תוואי הדרך במסלול המשוער נוכח שיפוצים שנערכים במקום וכן קיימות דרכים רבות ונוספות להגיע לחדר המוביל לכספת ולכספת וכי השחזור המשוער אינו מוכיח כי כך פעלו המשיבים. נכונה הטענה כי השחזור המשוער לבדו אינו מוכיח כי כך פעלו המשיבים או שלא יכלו אחרים להיכנס לכספת מפתחים אחרים. ואולם, עצם העובדה שממקום החנייה בו "בחרו" המשיבים, ובו חנו שניהם ניתן להגיע לכספת, כך לכאורה, שאינו מקום חנייה מוסדר כאמור, כאשר המשיב 1 אף נצפה הלכה למעשה בכספת בהחלט מהווה ראיה נסיבתית נוספת במארג ראיות המבקשת לצורך ביסוסן של ראיות לכאורה.

14. אם לא די בכך, הרי שעל פי 1סח, 1סו', 2צו בתיק החקירה אמר המשיב 1 למדובב כי אינו יכול לדבר בלי לערב אחרים ולכן יחכה בסבלנות וישב כמה שצריך ואף הוסיף כי מכיר את המשיב 2 מהשכונה וכי עשו למשיב 2 ולו תרגיל חקירה והושיבו את שניהם יחד וכי חושבים שהם ילדים קטנים.

15. באשר לכתבי היד העתיקים הגנובים ראו הודעות אבישי אלבוים מיום 24.1.16, 25.1.16, 26.1.16 וכן

הערכה ראשונית של שווי כתבי היד העתיקים הגנובים על ידי מנהלת הספרייה (4קמד).

נתתי דעתי לטענות ב"כ המשיבים באשר לערך כתבי היד הגנובים. בשלב דיוני זה אין מקום לדון האם ערכם כפי שעולה מ4קמד אם לאו. כך או כך, ערכם של כתבי יד עתיקים אינו מסתכם רק במחירם וכל טענה נוספת באשר לכך - מקומה במסגרת ההליך העיקרי.

16. ב"כ המשיבים טענו להיעדר ט.א. של המשיבים במקום. ראשית, לא נטען על ידי המבקשת כי המשיב 2 נכנס לכספת או לחדר לפני הכספת. באשר למשיב 1, נוכח העובדה שהמשיב והאחר/אחרים השתמשו בכפפות במרבית הפעמים שנכנסו למקום, אין בהיעדר ט.א. כדי לבטל את התרחיש הפלילי העולה מן הראיות משנצפה המשיב 1 במקום, הלכה למעשה, וערה אני שביום 7.1.16 לא עטה המשיב 1 לכאורה כפפות.

ב"כ המשיב 1 מפנה למציאת ט.א. של אחד, ולרי למירוב על גבי מצלמת האבטחה. בהקשר זה הפנה ב"כ המשיב 1 להודעתו מיום 15.2.16, עיינתי בהודעה, על פי עדותו, עבד ולרי במקום לפני כ-6 שנים בהתקנת גלאי אש. לדבריו יתכן ונגע בטעות במצלמה בעת עבודתו כאשר ביצע עבודות תשתית. עיינתי ביתר ההודעות אליהן הפנה ב"כ המשיב 1 אך לא מצאתי עדות המלמדת על כך שמצלמת האבטחה הוחלפה לפני חצי שנה כטענתו. בהקשר אפנה להודעת צבי מימוני מיום 25.1.16 עובד בחברת אבידר אשר ציין כי היה במקום לפני חצי שנה אך לא ציין החלפת המצלמה. עוד בחנתי את הודעת אדיב יעב מיום 25.1.16 לפיה המצלמה הותקנה לפני כ-6-7 שנים.

נוכח העובדה שהמשיב 1 נצפה לכאורה כאמור בעצמו בכספת במועדים שונים טרם ההתפרצות כפי שקבעתי לעיל, ולאור העובדה שהיה מלווה באחר או אחרים כאשר אף ביצע באופן אקטיבי את ההתפרצות והגניבה ביום 21.1.16, לאחר ביקורו של המשיב 1 במקום, באותה השיטה בה התנהל ביחד עם המשיב 1 בעת פעולות ההכנה (קרי, זחילה לתוך הכספת, הסוואת פנים) ולאור המצאות המשיב 2 בחניון בעת ההתפרצות והגניבה כמפורט לעיל, ויתר הראיות אשר פורטו לעיל, אינני מוצאת בשלב דיוני זה, שיש בכך כדי להביא למסקנה שאין ראיות לכאורה כנגד המשיבים או שקיימת חולשה של ממש בהן.

מובן שטענות ב"כ המשיב שמורות לו להליך העיקרי.

17. ב"כ המשיב 1 הביע טרזניה באשר לכך שהמשיב נלקח לחניון כאשר המשיב לא הסכים להסתובב בו מבלי שיפגוש את עורך דינו (ראו דוח פעולה מיום 15.2.16), אין בנטען ע"י ב"כ המשיב כדי להשפיע על קיומן של ראיות לכאורה. (ראו גם 2עג בהקשר זה).

18. באשר לטענה המקדמית אשר נטענה ע"י ב"כ המשיב, זו נרשמה ותידון, ככל שיעלה הצורך במסגרת ההליך העיקרי. אין בה כדי להשפיע על שאלת קיומן של ראיות לכאורה למעשים המיוחסים למשיבים, לאור מארג הראיות שנסקר לעיל, השלב הדיוני בו מצוי ההליך והעובדה שסעיף 449 (ב) לחוק העונשין מסייג את סימן ב' לפרק ה' לחוק, הכולל את סעיף 29.

19. סוף דבר, מצאתי קיומן של ראיות לכאורה כנגד שני המשיבים, כל אחד כפי חלקו כמפורט בכתב האישום. כאשר נוכח המעורבות האקטיבית יותר של משיב 1, הרי שמצבור הראיות כנגדו רב יותר.

עילת מעצר:

כידוע, "עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של עבריינים מספר, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת ביטחון הציבור" בש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל.

במקרה דנן, דומה כי כל הפרמטרים התקבצו יחדיו. המדובר בעבירות אשר בוצעו לכאורה תוך התארגנות של מספר עבריינים, היקפן איננו מבוטל בכל הנוגע לערכם הכספי והסנטימנטלי, המשיבים ואחרים פעלו לכאורה באופן מתוחכם תוך ביצוע פעולות הכנה במספר מועדים טרם ההתפרצות וכן במהלכה. בנסיבות אלה, קמה עילת המסוכנות בעניינים.

אם לא די בכך, הרי שלחובת המשיב 1 חמש הרשעות קודמות בעבירות רכוש, הסגת גבול, קשירת קשר לביצוע פשע ועוד. המשיב 1 ריצה עונשי מאסר ולחובתו 2 מאסרים על תנאי ברי הפעלה כאשר הרשעתו האחרונה משנת 2015.

למשיב 2 הרשעה קודמת משנת 2009 בעבירת אלימות.

באשר לחלופת מעצר, מצאתי צורך בקבלת תסקיר מעצר לגבי המשיבים טרם מתן החלטה.

כפי שציין כב' השופט עמית בבש"פ 27/15 **עלי יונס נ' מדינת ישראל** בהתייחסו לתורת הדו שלביות בבדיקת חלופת מעצר:

"לעיתים, על מנת להחליט אם חלופת מעצר תסכון, במובן זה שיש בחלופה כדי להפיג את עילת המעצר ולהקהות מסוכנותו של הנאשם, בית המשפט נדרש לתמונה המלאה, ולעיתים, לצורך קבלת התמונה המלאה בית המשפט נדרש לתסקיר שירות המבחן...."

"לצורך שיקולי החלופה על בית המשפט להיות מודע לתמונה בכללותה, והתסקיר עשוי לכלול נתונים שאחרת לא היו מגיעים לידיעת בית המשפט (כגון נתונים אישיים או משפחתיים מיוחדים וכו') ויש בכוחם להשפיע על שיקול דעתו. לא ניתן מראש לדעת אילו נתונים יוצגו בתסקיר המעצר, ועל כן ניתן (ולעיתים אף צריך) להורות על הגשתו גם במקרים בהם המעשה מעיד על מסוכנות ניכרת" (השופט זילברטל בבש"פ 8822/13 אבו נג'מה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (5.1.2014))."

העבירות המיוחסות למשיבים כאמור, בוצעו לכאורה תוך תכנון מוקדם, כאשר לכל אחד, כולל לאחרים, תפקיד כזה או אחר בביצוען לכאורה. משאלה נסיבות ביצוען של העבירות לכאורה, הרי שיש לבחון את מסוכנות המשיבים בקפידה רבה שכן קיים חשש שחלופת מעצר בדמות מעצר בית, גם עם פיקוח הדוק לא תאיין מסוכנותם בשל יכולתם לבצע עבירות גם ללא מבלי להיות פיזית במקום. בעניינו של המשיב 1 אף ביתר שאת לאור עברו הפלילי אשר פורט לעיל.

בנסיבות אלה לא תועיל בדיקת מפקחים באולם, כאשר בראש ובראשונה יש להתרשם ממידת מסוכנות המשיבים עצמם, ולבחון האם ניתן ליתן בהם אמון, ולשחררם לחלופה הדוקה והולמת, וכן יש לבחון בדיקה מעמיקה את החלופה המוצעת, התאמתה, וסמכותה אל מול המשיבים כאשר לשירות המבחן הכלים והיכולת לערוך בחינה מעמיקה בסוגייה זו וליתן המלצתו.

נדחה לקבלת תסקיר לתאריך 18.4.16, שעה 11:30, כאשר המשיבים יישארו במעצר עד להחלטה אחרת ויובאו לדין באמצעות שב"ס.

שירות המבחן מתבקש להכין תסקיר ביחס למשיבים, אשר יבחן את מידת מסוכנותם, את החלופות הרלוונטיות ואת התאמתם אליהן.

מאפשרת למשיבים 3 שיחות טלפון על חשבון המדינה, לרבות לטלפונים סלולאריים.

ההגנה והמזכירות ישלחו עותק ההחלטה לשירות המבחן, אשר יערוך תסקירי מעצר שיוגשו לכל המאוחר עד יום לפני מועד הדין בשעה 12:00.

לדיונים הקבועים ליום א', ישלח התסקירים עד שעה 12:00 ביום ה' שלפניו.

ניתנה והודעה היום י"ח אדר ב' תשע"ו, 28/03/2016 במעמד הנוכחים.

דנה אמיר , שופטת